

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Petro ep[iscop]o [et] co[n]fes. Cap[itulum]. cx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

carcerem: sonū effodiētū audire potuisset. Egressus igitur martyr: xpi sibi quod eis p̄ miserat: et ab eis detentus: ad locū buculi ductus ē: vbi olim bris mare passus fuerat: vbi ab vno ex militib⁹ ense per femora tras̄ firus migravit ad dñm. vi. kal. decēbris. Sepultus quoq; est ar̄ p̄ianis in alerādr̄a ciuitate in loco: qui dicitur leocados in cimitario: quod ipse edificauit.

De scto Petro ep̄o et cōfess. Cap. cx.

Petrusepi

scop⁹ apud edessaz ciuitate claruit tpe anastasi p̄imi ip̄eratoris: qui sanctitate multaz sapiētia luculenta polluit ipsius q; ciuitatis sedē tenuit: virtutūq; iubar fidelibus tam opere q̄ sermone dereliquit. Declamator em̄ ignis fuit.

Haritari causari tractat edidit. Et in morem scti effrē eiusdē ecclie diaconi psalmos metro cōposuit: et apud ipsaz ciuitate in xpo quicuit. Hec gemadius de viris illustribus.

De scto Leonardo cōfess. Cap. cxii.

Leonardus

confessor apud corbiacenses ciuitate claruit. Hic eiusdem

professionis et virtutis certit cuius et alius sctus leonardus: de quo supra dictū est in eius legenda. viii. id⁹

novembris. eisdēq; sancto quasi per oīa similibus in miraculis fuit. Luz em̄ in monasterio prelati esset: tāta se hūilitate desiciebat: vt oibus inferior videret. Sed cū oīs pene populus ex eius fama ad illū conflueret. Quidam emuli regi clothario suaserunt: q̄ nisi ei p̄deret regum francie det̄ imētū nō modicū sustineret. Naz leonardus multos sub obrenu religionis colligebat: et sic in dolo regi in sidias parabat. Quib⁹ rex credul⁹ eū expelli iussit. Venientes aut̄ milites adeo verbis ei⁹ cōpuncti sunt: q̄ se suos futuros discipulos obtulerūt. Rex quoq; penitēs veniā petijt: et detractores reb⁹ et honorib⁹ priuauit: et leonardū valde dilexit: ad cui⁹ etia p̄ces emulos eius dignitatibus eorū restituit. Qui adeo sil⁹ impetravit: vt quicq; in carcere tenerent̄ mor̄ iudicatio suo noīe solueretur. Cū autē die q̄daz ofoni incuberet: ser p̄s maximus a parte pedū vsq; in ei⁹ sinū itrauit. Qui pp̄ hoc nullaten⁹ ab ofone surrexit. Cōpletavo oratione dixit: ei vt si se data sibi fuisset vlla potestas: in eo faceret quicqd̄ meruisset.

Post hec autē cū duos ep̄os discordantes sedasset: in crastinū se finiendum p̄dixit. Qui et apud vendoperam monasteriū in pace feliciter obdormiuit. vi. kal. decēbris.

De scto Jacobo iter ciso mar. Cap. cxiii.

Jacobus

cognomēto intercisus est. Qui nobilitate genere sed fide nobilitate ex regione p̄sari et ciuitate elape oriū dus xp̄ianis parētib⁹ p̄genitus: xp̄ianus et ipse vxorē habuit xp̄ianaz. Eratq; notissim⁹ regi per sarum iter

optimates primus. Accidit autē: vt a p̄ncipe nimio amore seductus: ad colenda idola flecteretur. Quod mater et vxor audientes amaras litteras ei scripserunt: in quibus eū de idolatria acius rearguebant: et eidem decetero adherere repudiabant. Cum autem iacobus litteras legisset: amare fleuit: et pro errore suo penitentiam agens se diuinus afflirit. Quod dū per nunciū quendā p̄ncipi nunciatum esset ille iacobum aduocans interrogauit eum an nazarenus: et per consequens magus effectus fuisset. Qui respondit: se xp̄ianum esse: magum autem minime. Et cum eidem multa supplicia minaretur: et ille se nulla tormenta formidare protestaretur. P̄ncipis de consilio amicorū hanc sententiam super iacobum tulit: vt ad aliorū terrorem membratim punitur. Et cum quidam ex compassione super eum fleuerent: ille dicebat: ne plorarent: quia ipse ad vitā: ip̄o ad iter itū festinaret. Tūc carnicēs a manu dextra ichoātes p̄mū pollicē: deinde quattuor alios digitos eidem successiue p̄sciderunt: deinde ad leuam accedentes omnes similiter eidem: quinq; digitos singul latim abstulerunt. Et deinde ad pedem dextrū se curuantes omnes digitos ipsius pedis successiue absciderunt. Quod postmodū similif et sinistro pedi fecerūt. Ad quoz singulorū oīū digitorū p̄cisionē sctus martyr: deo grās agebat: et semp aliqua noua et vtilia proferēbat: tormētazq; cuncta q̄ p̄ nihilo ducebat. Tūc accedentes ministri pedes dextrū absciderunt et deinde sinistrum. Absciderūt et dexteram manū et deinde sinistra. Absciderūt etiam brachiū dextrum vsq; ad humerū et sic postmodū et sinistrū. Itaq; carnicēs defecerant: eo q̄ a prima hora diei vsq; ad nonā in eius cessione sudasset. Tūc accedentes sciderunt suram dextrī cruris: scindentes vsq; ad femur. Deinde cōuersi sinistrī cruris surā p̄scidendo: vsq; ad femur sciderūt. Beatus vō iacobus ineffabili dolore p̄grauat⁹ ad